

IB: Geen cassatie in zaak 'aftrek wegens uitgaven voor onderhoudsverplichtingen'

Toelichting staatssecretaris op afwijzing cassatievoorstel van 25 september 2017, nr. 2017-00000186812, n.a.v. Hof Arnhem-Leeuwarden, 15 augustus 2017, nr. 16/01142, ECLI:NL:GHARL:2017:6972

Inhoud uitspraak Hof op rechtspraak.nl. De staatssecretaris gaat niet in cassatie. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

Belanghebbende en zijn echtgenote leven in het jaar van geschil, 2014, duurzaam gescheiden. Het Hof heeft geoordeeld dat belanghebbende in 2014 tot een bedrag van € 2.210 recht heeft op aftrek van onderhoudsverplichtingen ingevolge artikel 6.1, tweede lid, onderdeel a, en artikel 6.3, eerste lid, onderdeel a van de Wet inkomstenbelasting 2001 (hierna: Wet IB 2001). Naar de mening van het Hof kwalificeren de door belanghebbende gedane betalingen als periodieke uitkeringen en verstrekkingen op grond van een rechtstreeks uit het familierecht voortvloeiende verplichting in de zin van artikel 6.3, eerste lid, onderdeel a, van de Wet IB 2001. Daartoe overweegt het Hof dat op grond van het familierecht (artikel 1:81 van het Burgerlijk Wetboek) een juridisch afdwingbare zorgverplichting blijft bestaan, nadat echtgenoten duurzaam gescheiden zijn gaan leven. Op grond van artikel 1:81 van het Burgerlijk Wetboek rust op echtgenoten staande hun huwelijk een onderhoudsverplichting jegens elkander. Betalingen die hun ontstaansgrond vinden in het in Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek neergelegde familierecht zijn in rechte vorderbaar (zie Kamerstukken II 1983/84, 16 787, nr. 6, p. 32).

Voor het antwoord op de vraag of de onderhavige betalingen kunnen worden aangemerkt als partneralimentatie is van belang of de betalingen voortvloeien uit voormelde wederzijdse onderhoudsverplichting. Het Hof is van oordeel dat belanghebbende (ook) in het jaar 2014 een zorgverplichting had jegens zijn echtgenote. Aan dat oordeel ligt ten grondslag dat belanghebbende onweersproken en naar de mening van het Hof geloofwaardig heeft verklaard dat de echtgenote gehoorproblemen heeft, dat zij afhankelijk is van haar auto en dat zij de moeder is van belanghebbendes zoon aan wie hij heeft beloofd zijn moeder niet in de steek te laten. Het feit dat belanghebbende in 2014 de minstverdienende partner was, acht het Hof niet van belang nu dit een incident is. Mijns inziens getuigt het hofoordeel niet van een onjuiste rechtsopvatting. Het is voldoende gemotiveerd en berust verder op een waardering van de bewijsmiddelen welke, als overwegend van feitelijke aard, aan het Hof is voorbehouden en in cassatie niet op begrijpelijkheid kan worden getoetst. Ik zie dan ook af van het instellen van beroep in cassatie tegen de hofuitspraak. Ten slotte merk ik op dat de betalingen belastbaar zijn bij de echtgenote.